

בד"מ 1/11/22

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות נ' דר' זרייק וג'יה

מדינת ישראל**בתי הדין למשמעת – משרד הבריאות בירושלים****תיק בד"מ****תאריך: 14/12/2023**

ועדת משמעת שמונתה לפי סעיף 44 לפקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז-1977

פרופ' נטליה בילנקו – יושבת ראש, נציגת המנהל הכללי

ד"ר אפרים סיגלר – נציג הסתדרות הרופאים

עו"ד לינדה שפיר – נציגת היועצת המשפטית לממשלה

הקובל:**המשנה למנהל הכללי משרד הבריאות****ע"י ב"כ מהתביעה המשמעתית במשרד הבראות****טל' 02-5082024****(להלן: "הקובל")****נ ג ד****הנקבל:****ד"ר זרייק וג'יה****ע"י ב"כ עו"ד אמיר חנא ואח'****טל' : 04-8399853****(להלן: "הנקבל")****המלצה להטלת אמצעי משמעת**

1. ב"כ הקובל פותח טיעונו בתארו את המצב כדלקמן:

"אישה בהריון נכנסת לגניקולוג לבדיקת מעקב הריון שגרתית. הגניקולוג מטריד אותה מינית, מנשק אותה ומציע לה הצעות מגוונות והיא יוצאת עם טראומה לכל החיים. מתרחקת מרופאים ולא רוצה יותר להביא ילדים לעולם בגלל הגניקולוג הזה (כפי שהיא העידה בפני הוועדה)".

2. הנקבל לא רק שלא מודה ולא מבקש סליחה, אלא מאשים את הנפגעת ואחרים שהם טופלים עליו אשמה.

3. ב"כ הקובל מבקש להישען בטיעונו על המלצתה של וועדת המשמעת בעניינו, של דר' אמיר חמוד, מיום 19.04.2023, ובה משנה סדורה על משמעות התנהלות מטרידה של רופאים, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ועל הצורך להחמיר בענישה.

המלצה זו היא העדכנית והרלבנטית לעניין שבפנינו.

ב"כ הקובל מבקש לאמץ את אותה מדיניות ועותר, כי מקרה זה יהווה נקודת הייחוס לעניין שבפנינו, וכאן ראוי שיהיה חמור הרבה יותר.

4. יצויין, כי מעשיו של דר' חמוד התמצו בכך, שהוא אמר אמירות בלתי הולמות לעובדת שלא היתה מטופלת שלו.

5. ב"כ הקובל מציין, כי בניגוד לדר' חמוד, כאן, בנוסף לאמירות הבלתי ראויות, הנקבל ביצע מעשה ונישק את הנפגעת, שהיתה מטופלת של הנקבל. הפגיעה

נעשתה תוך כדי בדיקה גניקולוגית, ומכאן כי מדובר בנסיבות מהחמורות ביותר שניתן לדמיין הפגיעה מעוררת גועל וקבס.

6. וגם לקולא, לא ניתן לייחס לנקבל את שיוחס לדרי' חמוד. הנקבל לא הודה, לא חסך מהמתלוננת את הטראומה של חקירה נגדית, לא הביע אמפתיה כלפי הנפגעת ואף לא הבנה לחומרת מעשיו. נהפך הוא, טען שגורמים עלומים רוצים להתנכל לו.

ובהשוואה לדרי' חמוד, משך הזמן מקרות העבירה דומה, שם 4 שנים ובעניינו 5 שנים. לו היה מודה, לטענת ב"כ הקובל, משך הזמן היה מתקצר כמובן. מובנת זכותו לעמוד על הגנתו, אך עם זאת לא ניתן להתחשב בחלוף זמן זה כנסיבה מקלה, מה עוד שהנקבל עבד בכל התקופה.

7. על מנת להדגיש את הנזק שנגרם למתלוננת, ב"כ הקובל מפנה לאמירותיה בפרוטוקול, עדותה מיום 27.03.2023 (עמ' 31).

בתשובה לעו"ד דיסקין, משיבה כי אינה הולכת עוד לרופאים. במהלך הלידה לא נטלה אפידורל בשל התנגדות בעלה לטיפול על ידי רופא גבר, באמרו שלא רוצה שגברים יהיו שם. שם, במקום בו היא יולדת.

ובאשר ללידות נוספות, ציינה כי "אני לא יולדת שוב. זהו". מכאן, כי מדובר בפגיעה קשה בבריאותה הנפשית והפיזית של הנפגעת, ומובן מאילו במשפחה ובמעגלים נוספים.

לטענת ב"כ הקובל, הנזק שנגרם למתלוננת הוא שיקול משמעותי וכבד לחומרה.

8. לעמדת ב"כ הקובל אין נסיבות לקולא שראוי להתחשב בהן ונוכח הענישה הנוהגת והראוייה, ועל כן עותר להתליית רישיונו לתקופה של שנתיים.

טעוני ב"כ הנקבל

9. בטרם נפרט את טעוני ב"כ הנקבל נציין, כי בחרנו להתעלם מטיעוניו בעניין הכרעת הדין, משקלן של הראיות ומהותן, וכך גם לגבי האמון שנתנה הוועדה בגירסת המתלוננת. אלו נדונו בהמלצה להרשעת הנקבל, ואין מקומן בטעונים להטלת אמצעי המשמעת.

10. לגופו של עניין, מציין ב"כ הנקבל, כי:

"הנקבל הינו רופא מוערך. מזה 25 שנים מכהן כרופא מומחה בתחום הגניקולוגיה ללא רבב בעברו וללא שום דופי בקריירה הרפואית שלו. מעולם לא נתקל ברשויות החוק ובוודאי לא בוועדת משמעת".

11. הנקבל יליד 1954 (בן 69). עבר מספר התקפי לב. סמוך להגשת התלונה שבנדון הופסקה עבודתו בקופת חולים לאומית ב- 21.06.2019, וזה עוד בטרם בירור בעניינו והגשת הקובלנה.

הנקבל יצא לפנסיה, ובימים אלו עובד רק יומיים בשבוע בבית החולים הצרפתי. בימים בהם עובד במרפאתו הפרטית, הפחית בשעות עבודתו עקב גילו ומגבלותיו הפיזיות, ועל כן היום עובד שעות בודדות, כאמור, במרפאתו הפרטית – בסוג של תעסוקה ויציאה מן הבית.

12. בפגישתו הראשונה עם השירותים הסוציאליים, בהזדמנות ראשונה הודה, כי ניסה לנשק את המתלוננת כמחווה וחיבה, הביע נכונות להיפגש עם המתלוננת ובני משפחתה ולהתנצל ולהבהיר את עצמו ואי ההבנה בעניין.

גירסתו זו נמסרה בהזדמנות ראשונה, מבלי שקיבל יעוץ משפטי ומבלי שצויינו זכויותיו. הוא שיתף פעולה באופן אקטיבי, מסר גירסתו וזו לא השתנתה לפני ואחרי הייעוץ המשפטי.

ועוד, הנקבל הסכים לעבור בדיקת פוליגרף, ואת התנהגותו יש לזקוף לזכותו.

13. ב"כ הנקבל הציג פסיקה לגבי נסיבות דומות. ובכל אלו אין דמיון לדרך בה הוצגה הפסיקה על ידי ב"כ הקובל. באופן הצגת דבריו היה כדי להטעות את הוועדה ולטשטש את נסיבות המקרה, וזאת בניגוד, כאמור, להלכות השונות.

14. ב"כ הנקבל מפרט השוואה לפס"ד / אירועים דומים :

ראשית, לגבי עקרונות הענישה, מפנה ב"כ הנקבל לע"פ 2309/22 ולפס"ד נוספים באשר ל"היררכיה" האמורה להיווצר בין המעשים לעונשים נגזרים בגינם.

ועוד, לדבריו של כב' השופט פוגלמן בע"פ 5006/32 **מדינת ישראל נ' פלוני**, מיום 06.01.2022 פסקה 9 ולמאמר של דר' אורן גדול-אייל בעניין **"מתחמים לא הולמים: על עקרון ההלימה בקביעת מתחם העונש ההולם"** (משפטים ... (2013).

ב"כ הקובל, לעמדת ב"כ הנקבל, התעלם באופן מכוון מהמרה הרלבנטית המשפטית.

ועוד, העקרונות והערכים המנחים בענישה מצאו ביטויים בת בתיקון מספר 13, וניתנה בו הבכורה לעקרון ההלימה (ע"פ 8641/12 **מוחמד סעיד נ' מדינת ישראל**, פסקאות 20 – 21 לפסק דינו של השופט סולברג ואחרים.

בסעיף נקבע מנגנון תלת שלבי : היקף הרשעות הנאשם, לאחר מתחם הענישה הראוי, בהתחשב בעברו ונסיבת ביצועה, ולבסוף, הנסיבות שאינן קשורות לעבירה, ובתוך אלו נגזר העונש, למעט החריגים שנקבעו בחוק העונשין.

15. ולענייננו : מדובר באירוע יחיד על פני תקופה הנמשכת מזה 45 שנים. עובדת המעידה על אופיו של הנקבל, וזאת בהתחשב שבעצם מקצועו עובד הוא רק עם נשים.

גם האירוע נשוא תיק זה לא נמצא דופי במקצועיותו, כעדות המתלוננת, והרשעתו הינה בתחום הפרת כללי האתיקה ואין בה ולו רמז לחוסר מקצועיות.

אין המדובר בעבריין והמעשה נשוא הקובלנה היה מעידה אחת ויחידה, שבדיעבד הבין כי ללא קשר לכוונותיו, לא היה צריך לנהוג כפי שנהג. הוא מתחרט על כך ונענש כבר בהפסקת עבודתו בקופת חולים לאומית ב- 21.06.2019.

16. מתחם הענישה :

ב"כ הקובל, לטענת ב"כ הנקבל, התעלם ממתחם הענישה ובחר להסתמך על עניינו שלח דר' אמיר חמוד, המצורף לסיכומיו, שהינו שונה לחלוטין, בו רופא אשר בעת קרות המקרה היה "מתמחה בכיר", שהתנקל ופגע בעובדת במשך כ- 6 חודשים, למרות בקשותיה להפסיק מהטרדות אלו. ואין ללמוד ממקרה זה על העונש שיש לגזור בעניינו.

17. להוכחת רמת הענישה, מפרט ב"כ הנקבל מקרי הטרדה מינית, מעשים מגונים ועבירות מין בתחום הרפואה, על מנת להשוות לעניין שבפנינו :

(א) דר' בסאם חדד – מעשים מגונים במטופלת.

בכתב אישום ולבסוף החלטה, הוטלו הגבלות על עיסוקו (פסה"ד מצורף לסיכומי הנקבל).

(ב) דר' סעיד אלפי נאוי – עניינו בשליחת מסרונים בעלי אופי אישי וגוון מיני למטופלת בהזדמנויות שונות, על אף שהבהירה כי אינה מעוניינת בכך. הוא שלח למטופלת דרישה לפיצויים בדבר הוצאת לשון הרע, לאחר שזו התלוננה במשטרה. אמצעי המשמעת – נזיפה.

(ג) דר' הונג שגיב (מיום 11.04.2018) – רופא בן 60, הורשע בכך שחייב מטופלת ונישק בניגוד לרצונה וללא הסכמתה. נדון ל- 45 ימי התלייה.

(ד) דר' ליאור וולצק – לאחר הרשעתו בבית משפט מחוזי בעבירות של מעשה סדום ומעשים מגונים, שהינו חמור לאין ערוך מהמקרה שבפנינו, נגזרו על הרופא – חודש התלייה בלבד.

(ה) עניינו של דר' איתן אייזנברג, מתמחה – שהורשע בבית משפט השלום בעבירה של מעשה מגונה 6 חודשי התלייה בשל היותו מתמחה וחוסר יכולת להגביל עיסוקו.

(ו) וכך, בעניינו של דר' שכטר – בגין 3 תלונות של אינוס ומעשים מגונים בשלוש מטופלות, רישיונו הותלה ל- 6 חודשים בלבד, ב- 06.03.2021.

18. ומכאן למסקנה המתבקשת, כי בעבירות חמורות יותר מזו שעבר הנקבל, העונשים שהוטלו היו קלים יותר מתיק זה, לדברי ב"כ הנקבל. ואין כל בסיס לעבירתו להתלייה בת שנתיים, אלא אם מונע משיקולים זרים ופסולים, שאין להם בסיס כלשהו במתחם הענישה המקובל ויש להצטער על כך.

ועל כן, נשוב למתחם הענישה, וכאן מציין ב"כ הקובל, כי הענישה הראוייה היתה בין נזיפה ועד ל- 6 חודשים במקרים הקיצוניים, כמפורט לעיל, ובשונה לחלוטין מהמקרה שבפנינו, אשר, לטענת ב"כ הנקבל, זו העבירה הראשונה

והיחידה, הביע מוכנותו להתנצל ולהסביר כוונותיו, עובדה המעידה על אופיו המכובד של הנקבל.

19. לגבי שיקולי הענישה :

בין יתר השיקולים, אף שמדובר בעבירה אחת, יש לכלול את אלמנט השיקום. הענישה אינדיבידואלית וכל מקרה ידון לפי נסיבותיו, על מגוון השיקולים הקיים.

לחיזוק עובדתי מציין ב"כ הנקבל את ע"פ 5106/99 **סעידי אבו ניגימה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(1) 350 בעמ' 354, שעניינו עקרון האינדיבידואליות.

ובאשר לתיקונו ושיקומו של הנאשם, הרי שבקיומן של נסיבות מיוחדות אלו, יגברו על שיקולים אחרים (ראה ע"פ 433/89 **ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170, 173).

וכך גם בע"פ 8164/02 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד נח ; 4-583-77(3) על החובה לאזן בין כלל השיקולים, כשלרוב אלו נוגדים זה את זה. ומכאן, כי יש לאזן בין כלל השיקולים, לחומרה ולקולא, תוך התחשבות בנסיבותיו האישיות של כל מקרה ומקרה.

20. ובאשר לנסיבותיו האישיות של הנקבל :

(א) הנקבל בן 69, גרוש ואב לשניים. חי לבדו, עובד במשרה חלקית. המפלט היחיד שנותר לו, שכן ילדיו הקימו משפחות וחיים בחו"ל, "**חלון החיים היחידי שנותר לו**", הם עבודתו ויחסיו עם החברה והמטופלים, אשר חוזרים ופונים לעצותיו דורות באותן משפחות, בהם התחיל טיפולו בסבתא ולאחריה האם והבת. הנקבל הינו רופא מקצועי ביותר.

(ב) חולה לב, עבר מספר צינתורים ומטופל בתרופות קבועות. כן חולה סכרתי ומטבולי קשה עם אי ספיקות לב בדרגה תפקודית 11-111, המחייבת טיפול תרופתי מקסימלי. מתנייד בעזרת רכב נכה.

(ג) הנקבל עבד 45 שנים כרופא מומחה לגניקולוגיה ובעשור האחרון התמחה בפלסטיקה אסתטית לנשים. בהערכה גסה, טיפל במהלך הקריירה בכ- 400 אלף נשים.

אין מחלוקת כי מדובר ברופא מוערך. כך גם העידה המתלוננת על מקצועיותו וזו דעתו של מנהל בית החולים הצרפתי, שם עבד למעלה מ- 25 שנים וממשיך במשרה חלקית וכן דר' שרוני, מבכירי הרופאים בתחום עימו עבד 25 שנים, ומעיד כי מעולם לא נשמעה, ולו תלונה אחת, לגביו.

ועוד, פיטוריו בעקבות התלונה מקופת חולים לאומית נעשו שלא כדין, ללא שמוע ותוך הפרת כל זכויותיו.

(ד) חלוף הזמן מביצוע העבירה :

חלפו 5 שנים ממועד ביצוע העבירה ומגוון הפעילויות – איסוף הראיות, החלטת משטרת ישראל, התלונה שהוגשה שנתיים לאחר ביצוע העבירה – כל אלו מהווים שיקול לקולא. שיתוף הפעולה עם הגורמים הסוציאליים וגירסתו בדבר הניסיון לנשיקה על הלחיים, על אף שטענתו נדחתה, מעידים כי אינו אדם מניפולטיבי, לא הכחיש האירוע וביקש לפגוש את המתלוננת והוריה ולהתנצל. לא היתה כל הצדקה להתמשכות ההליכים.

(ה) הנקבל נעדר עבר פלילי :

עברו ללא רבב, הן פלילי והן משמעותי, ואף בענייננו המשטרה המליצה לסגור את התיק נגדו. וכל אלו מהווים שיקול לקולא.

(ז) אין לראות בניהול התיק כשיקול לחומרא.

ב"כ הנקבל חוזר על הניסיון להגיע עם ב"כ הקובל להסכמות שלא עלה יפה וחוזר על טיעוניו, כי מרגע הגשת התלונה ביקש להיפגש עם המתלוננת ובעלה ואביה ולהתנצל, וכי מעשיו הובנו באופן לא נכון. בקשתו זו נפלה על אוזניים ערלות.

הנקבל מביע צער על מה שקרה ומתחרט בכנות מלאה, לוקח אחריות מלאה. מפיק הלקחים מאותו מקרה.

לסיכום

21. לאור האמור לעיל, נסיבותיו האישיות, עיסוקו היום, שהינו המפלט היחיד לטעם שבחיו, עותר ב"כ הנקבל להסתפק בניזיפה בלבד. לחלופין, עצם לקיחת האחריות על מעשיו, ניסיונו לבקש סליחה, הפקת הלקח אותו הפיק מהמקרה, יש להסתפק בהטלת מגבלות בכך, שלא יבצע בדיקות ללא נוכחות אחות מוסמכת במרפאה ו/או בבית החולים, על מנת לאפשר לו לסיים את הקריירה ארוכת השנים בכבוד.

המלצה להטלת אמצעי המשמעת

22. לאחר בחינת טעוני הצדדים ובטרם נגיע אל אמצעי המשמעת שיש להטיל, נקדים ונאמר, כי לנגד עינינו מורות ההליך המשמעותי שמרה על רמתו וכבודו של מקצוע הרפואה וכן על שלום הציבור נוסף, כי גם העקרונות בדבר הענישה נהירים וברורים, הן מתחום הענישה, ההלימה בין המעשה לבין העונש, הצורך באיזון האינטרסים, אינטרס הציבור אל מול נסיבותיו האישיות של הפרט ולמותר לציין, כי אין לקחת לחובתו של נאשם המבקש לנהל הגנתו.

23. ומן הכלל אל הפרט:

אין ספק כי המתלוננת נפגעה פגיעה של ממש מהתנהגותו של הנקבל – אינה פונה עוד לרופאים ואין בכוונתה ללדת לידה ללא אפידורל, וזאת משום שרופא (זכר) הגיע להזרקה וברור, רק מדברים אלו, כי האירוע גרם לנפגעת טראומה שתלווה אותה בחייה.

משנה חומרה יש לייחס להתנהגותו של הנקבל, שבחר לעשות כן בטרם התלבשה, בעודה יושבת על כורסת הגניקולוג, כשבטנה חשופה ומנגבת את הג'ל שעל בטחנה. קרי – המעשה נעשה במהלך בדיקה.

לטעמנו, כל עוד המטופלת מצוייה במצב בו היתה המתלוננת, יש לראות את המעשה כמעשה שבוצע במהלך הבדיקה ולא היה בידי המתלוננת לקום ולעזוב את המקום. בנסיבות אלו, מעשהו של הנקבל היה פוגעני ומשפיל, ובכך חומרתו, ולא דווקא בשל היות הנשיקה ברף הגבוה והקשה של עבירות המין.

אין ספק, כי במעשה זה פגע הנקבל בערכים המוגנים במעמדו שלה מקצוע ותדמיתו, וכאמור, פגיעה קשה במטופלת / המתלוננת, אשר נתנה בו אמון, שכן היתה בטיפולו בהריונה הקודם.

24. באשר לנסיבותיו האישיות והשיקולים לקולא, יש לקחת בחשבון את גילו – בן 69 – ומצבו המשפחתי, כמתואר על ידי ב"כ הנקבל – גרוש ואב לשניים, אשר מתגוררים עם משפחותיהם בחו"ל, וכך, עבודתו במשרה חלקית הינה המפלט היחיד שנותר לו בגילו. מצבו הבריאותי – חולה סכרתי ומטבולי עם אי ספיקת לב דרגה 11-111. למרות הטיפול התרופתי המקסימלי, במגבלה תפקודית משמעותית, מתנייד ברכב נכה על מנת לקצר מרחקי הליכה. ועוד, **"בינתיים התפקוד הלבבי ... הטיפול האופטימלי עם תפקוד LVEF של 40% עם לב מוגדל"**.

ועוד, לנקבל קריירה בת 45 שנה ללא דופי, ועל מקצועיותו לא הוטל ספק והמעשה הינו מעידה חד פעמית.

עובדה נוספת לקולא, הנה פיטוריו לאתגר מקופת חולים לאומית עם היוודע דבר התלונה.

להבעת החרטה, בקשה הסליחה והודאתו, לא נוכל לתת משקל רב, שכן אלו מצאו ביטויים המלא בסיכומי ב"כ הנקבל, אך לא במהלך הדיונים, כמפורט בהמלצה זו להרשעה, ועל כן אינם שיקולים לקולא.

כן נניח לזכותו, כי עתה, משניתנה ההמלצה להרשעה, מקבל עליו את הדין ומצטער ולמד את הלקח, כדברי בא כוחו.

מתוך מכתבים של פרופ' נאיל אליאס, מנהל בית החולים הצרפתי, סובחי סאלם, מנהל משאבי אנוש :

"דר' וג'יה עובד בבית החולים מזה 25 שנים כרופא נשים. מוערך ומוכר אשר יש לו יחסים טובים עם כלל באי בית החולים. הוא אהוד ומקובל על החולים, המטופלים ובני משפחותיהם ולא היתה כל תלונה נגדו בבית החולים הצרפתי (שקשורה להתנהגותו, יחסיו עם העמיתים, מנהליו וכד')."

כמו כן, הוא מוכר ביחסים אנושיים עם מטופליו ומקצועיים עם עמיתיו."

ממכתבו של דר' אשר שרוני, מומחה למיילדות וגניקולוגיה (נספח ט') מעיד על 25 שנות עבודה :

"לא מצאתי כל דופי בעבודתו כרופא נשים".

**"מוכר כרופא מוערך ואהוד על מטופליו ... שמר גם על מרקם
יחסים ידידותיים עם מטופליו".**

ועוד כותב, כי ידוע לו כי טיפל בנשים ובנות משפחתם אפילו 3 דורות במשפחה, דבר המעיד על האמון שניתן בו מצד המטופלות. לא נודע לו על תלונה כלשהי כנגדו. כן כותב על יחסו החם והאנושי למטופליו, על קשריו הטובים עם הצוות עימם עובד ועל תרומתו כיועץ לעמיתיו המתמחים, בעיקר במקרים חריגים. דר' שרוני מבקש, כי ניתן משקל לעדותו בעת מתן המלצותיו.

אין ספק, כי משקלן של הנסיבות לקולא, הינו רב וכך גם העובדה כי חלפו 5 שנים מקרות האירוע.

25. מאידך, כאמור, אדם המגיע לטיפול רפואי אינו צועד לבדו, לצידו זכויותיו המלוות אותו באשר הוא אדם ובאשר הוא מטופל, ולצד חובות המוטלות על העוסקים במקצוע הרפואה לשמור עליהן ולהימנע מלפגוע בהן שלא כדין. על הרופא לשמור על זכותם של המטופלים, על גופם, על זכותם לפרטיות ועל כבוד האדם. וזו תמציתו של השיקול בהליכים המשמעותיים – השיקול של הגנה על האינטרס שיש לציבור בשמירה על דמותו וכבודו של מקצוע הרפואה, של אמון הציבור ברופאים. ועל כך נפסק, כי זהו השיקול המרכזי שעל הגורם המחליט לשוות לנגד עיניו (דר' ליביו לאור, ע"א 10979/04).

ועוד נוסיף, כי לא הוצג בפנינו, ולו תקדים אחד, במקרים חמורים משל הנקבל, כי הוטל על רופא בגין עבירות מין התלייה בת שנתיים כעתירת ב"כ הקובל, נאמר כבר עתה, כי אין זה המקרה שיש לפסוק עונש תקדימי למען יראו וייראו.

26. לאור כל האמור ולאור עיון בפסקי הדין אשר צוטטו לעיל, בהתחשב במצבה של המתלוננת, שנגרם כתוצאה ממעשהו של הנקבל. הקושי להתלונן במגזר

עליו היא נמנית, החשש אף מבעלה, אי טיפול בתלונתה מיד עם הגשתה, כל אלו מהווים משנה חומרה ועל כן, בשקלול כלל השיקולים, הננו ממליצים להתלות את רישיון הרפואה של הנקבל ל- 4 (ארבעה) חודשים.

נציין כי לולא נסיבותיו האישיות כפי שיפורטו לעיל היינו ממליצים להתלות את רישיון הרפואה לתקופה ארוכה יותר.

ניתנה היום 14/12/2023..

עו"ד לינדה שפיר,

נציגת היועמ"ש

דר' אפרים סיגלר,

נציג הסתדרות הרופאים

פרופ' נטליה בילנקו,

יו"ר